

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa DGP D.

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

przeciwko Skarbowi Państwa – Ministerstwu Obrony Narodowej

reprezentowanemu przez Rejonowy Zarząd Infrastruktur w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2011 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego

zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 23 czerwca 2010 r.,

- 1. zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej dalszą kwotę 12 317 zł (dwanaście tysięcy trzysta siedemnaście);**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Na skutek rozpoznania apelacji strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego, Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 23 czerwca 2010 r. zmienił zaskarżony wyrok (punkt I) oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 5 400 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego (punkt II).

Postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego zostało zaskarżone przez stronę powodową zażaleniem, w którym wniosła o jego zmianę poprzez zasądzenie na jego rzecz dalszej kwoty – 12 317 złotych stanowiącej uiszczoną opłatę od apelacji, a także zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżący zarzucił naruszenie art. 98 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, do których zalicza się m.in. opłatę od apelacji. Jak wskazano w judykaturze, orzeczenie ostateczne o kosztach powinno być zupełne, tj. rozstrzygać, kto i w jakiej wysokości ponosi koszty postępowania, a więc obejmować wszystkie opłaty i wydatki poniesione w sprawie, także koszty postępowania mediacyjnego, zażaleniowego, zabezpieczającego, apelacyjnego i kasacyjnego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 1971 r., I CZ57/71, OSPiKA nr 6, poz. 105 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1973, II CR 159/73, OSNCP 1974, nr 5, poz. 90).

Zaskarżone postanowienie tym wymogom nie odpowiada, albowiem nie obejmuje uiszczonej przez powoda opłaty od apelacji w wysokości 12 317 złotych, co czyni zażalenie zasadnym. Zażalenie na orzeczenie o zwrocie kosztów procesu przysługuje bowiem, także wtedy, gdy sąd uwzględnił tylko część żądanych kosztów i nie oddalił pozostałej czyli wniosku strony (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 1972 r., III PZP 14/72, OSNC 1972, nr 12, poz. 215). Jak wskazano w judykaturze na postanowienie uwzględniające tylko część żądanych kosztów, pomimo nieoddalenia wniosku w pozostałym zakresie, stronie przysługuje zażalenie, pomimo wejścia w życie art. 108¹ k.p.c.,

wprowadzonego ustawą z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) (por. postanowienie SN z dnia 4 listopada 2010 r., IV CZ 82/10, dotychczas niepubl.).

W tym stanie rzeczy zażalenie powoda okazało się uzasadnione i na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. i art. 398¹⁶ k.p.c. Sąd Najwyższy zmienił zaskarżone postanowienie, w ten sposób, że zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej dalszą kwotę 12 317 złotych. Sąd Najwyższy zasądził również od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1 200 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym, stosownie do treści § 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).